

Missio Savo
 Hammaslahti Seurojentalo 10.3.2012
 Raamattutunti: Väinö Hotti

USKOVA JA ENTINEN ELÄMÄ

MONIPUOLINEN KRISTINUSKO

Uskonelämän alue on kovin laaja ja monimuotoinen – niinhän on itse elämäkin. Kristillisyyden on määrä kattaa elämä ”laidasta laitaan”. Uskonoppi on täydellisenä Raamatussa. Jos haluamme saada kristillisyyden ”koko kuvan”, meidän on syytä tuntea Raamattu ”kannesta kanteen”. Raamattu on kristillisyyden ”oppikirja” - ainut pätevä sellainen. Siksi meidän tulisi keskittyä nimenomaan Raamatun opiskeluun. Raamattu on uskonelämän ”käsikirja”. Meille on mallina APOLLOS:

”Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa” (Apt.18:24).

YKSIPUOLISUUDEN VAARA

Entisaikaan, jolloin lukutaito oli harvinainen ja Raamattuja vähän, ihmiset olivat riippuvaisia opettajista ja raamatunselittäjistä. Tällöin oli ymmärrettävää, että syntyi yksipuolisia käsityksiä kristillisestä opista ja uskonelämästä. **Tänään meidän ei ole pakko jäädä ja suostua yksipuolisuuksiin.** Maailma on tulvillaan tietoa – myös hengellistä.

Meidän ongelmamme on priorisointi ja valikointi – mitä tietoa otamme vastaan ja omaksumme. **Yksipuolisuuden vaara ei kuitenkaan ole poissuljettu.** Sielunvihollinen syöttää yksipuolisuutta hajottaakseen seurakunnan yhtenäisyyden ja synnyttääkseen lahkoporukoita.

MONIMUOTOISUUS JA YHTENÄISYYS (David Pawson)

Raamatussa on kaksi puolta, jotka tulee pitää tasapainossa, MONIMUOTOISUUS ja YHTENÄISYYS. Raamattu on kirjasto. Sillä on 40 kirjoittajaa. Se on kirjoitettu n. 1500 vuoden aikana. Kirjoituksissa on käytetty kolmea eri kieltä. Kukaan kirjoittajista ei ole tajunnut kirjoittavansa Raamattua.

MONIMUOTOISUUS on suuri siksi, ettei Pyhä Henki ole käyttänyt ihmistä kuin tekstinkäsittelyohjelmaa. Hän käytti heidän persoonaansa ja erilaista kirjoitustyyliänsä. Siksi kirjoituksissa on niin paljon vaihtelevuutta. Kuitenkin Raamatun läpi kulkee yhtenäisyys. Inhimillisiä kirjoittajia on 40 ja jumalallisia editoreja on yksi. Näistä muodostuu ”monimuotoisuus ja yhtenäisyys”. Erilaiset kristityt pelkäävät jompaakumpaa:

1. LIBERAALIT pelkäävät Raamatun ”yhtenäisyyttä”. He haluavat poimia ja valikoida osia ja asettaa niitä vastakkain. He haluavat lukea Raamatun ”riekaleina” – sakset kädessä. He haluavat leikellä pois sen, mikä ei tunnu sopivan kuvaan.

2. TAVALLISET KRISTITYT pelkäävät sen ”monimuotoisuutta”. He pelkäävät löytävänsä ristiriitaisuuksia tai epä johdonmukaisuuksia. Ja onhan siellä joitakin asioita, jotka täytyy tutkia huolella selvittääkseen ne.

ERILAISIA KOROSTUKSIA

Luterilainen taho ”keskittyy” vanhurskauttamiseen siinä määrin, että armolahjat ja pyhitys jäävät taka-alalle. Toisaalta kasteessa tapahtuva vanhurskauttaminen on turmiollista katolista hapatusta. Herätysliikkeet kompensoivat osaltaan tätä kansankirkon harhaa opettamalla uudestisyntymisen tärkeyttä – ulkopuolella kasteen.

Vapaat suunnat ehkä painottavat liikaa ”uskovien kasteen” autuuttavaa vaikutusta – jonka he aivan todennäköisesti katsovat liittyvän myös pyhitykseen (se on ”kuuliaisuuden teko”). Toisaalta näiden kristillisyyksistä saattaa olla ”kevytkenkäistä”, josta puuttuu sävy: ”Vuori korkea, tiekin vaivalloinen...” Kristillisyyksistä saattaa huumeen tavoin korottaa ihmiset petollisesti elämän realiteettien yläpuolelle. ”Pelkään korkeutta, josta puuttuu syvyys” (Niilo Tuomenoksa). **Vapaita suuntia ja herätysliikkeitä yhdistää uskoontulon korostus.** Uskoontulon ylenmääräinen korostus on vaarassa molemmilta viedä pyhityskorostuksen. Unohdetaan, että uskoontulo on vasta ”lähtölaukaus”. Molemmille tulee suuri miinus ekklesia-ajatuksen maahanpolkemisesta.

Nokia Mission koko kuvan Markku Koivisto tahtoi kiteyttää yhteen sanaan TANSSI! (Radio Dei).

TÄRKEÄ KYSYMYKSIÄ

Uskoontulonsa jälkeen ihminen joutuu kysymään: Miten uusi elämä suhtautuu entiseen elämään? Entinen elämä oli elämää synnissä. Hänen ei ole soveliaista jatkaa entiseen tyyliin. Uskova on nyt ”kuninkaan lapsi” ja hänen tulee käyttäytyä arvonsa mukaisesti, 1. Piet.2:9.

TANSSIVILLITYS

Maailma on aina tanssinut. Nyt tämä villitys on levinnyt myös hengellisille parketeille. Kansanlähetyksen Lähetyskeskus Ryttylässä on mm. täyden-tänyt opettajakaartiaan **tanssinopettajalla**. Tähän liittyy kiinteästi kevyt musiikki, nimenomaan nuorten sektorilla. Gospel-rokkarit valtaavat alaa.

Kansanlähetyksen tiedote netissä:

Tanssiripari

Nopeat ilmoittautujat mahtuvat vielä mukaan!

”Yhdistä harrastuksesi ja elämäsi ainutlaatuinen kokemus!”

Tule kokemaan jotain ihan uutta! Tanssiriparilla luvassa tavallisten leiriohjelmien, kuten sketsien, hartauksien, opareiden, uusien kavereiden, laulujen yms. lisäksi n 1,5 - 2 tuntia tanssia päivässä.

Tanssiohjelmistossa monipuolisesti eri tanssilajeja, mm. hiphop, nykytanssi, lyrical jazz, breakdance sekä gossellatino. Tervetuloa Ryttylään pitämään hauskaa ja viettämään elämäsi kesä!

Tanssituntien taso: keskitaso tai ilmoittautuvan ryhmän mukaan. Kerro tanssitaustastasi ilmoittautumisen yhteydessä.

Ajankohta: 11. - 22.7.2012

Konfirmaatio: Leirin viimeisenä päivänä (sunnuntaina) 22.7.2012 Kansanlähetysoiston juhlasalissa klo.13.00 - 14.30

Paikka: Kansanlähetysoisto, Opistotie 1, 12310 Ryttylä

Hinta: 345 euroa

HARHAUTTAVA OPETUS

Meillä on valitettavasti opetusta, jonka mukaan uskova ei eroa muista ihmisistä. Hän elää kuin tavallinen ihminen. Seurakunta on ”syntisten yhteisö” ja Jeesus on ”syntisten Vapahtaja”. Näin armo vedetään synnin peitteeksi ja siitä tulee ”halpaa armoa”. Ei ainoastaan väärä opetus, vaan myös väärä esimerkki turmelevat monen uskon.

ERKKI LEMINEN – ARMON MATKAMIES (Missio Savon nettisivun kirja-arvostelu, Väinö Hotti)

Erkki Lemisen hengellinen elämä kulki yhä vapaampaan suuntaan. Entiset raamatulliset tiukat normit saivat väistyä ”kristityn vapauden” tieltä. Avara armo ei ole millään tavoin rajoittamassa maailmassa elämistä; uskova voi elää ”kuten ihmiset ainakin”. - **Raamatullinen totuus: oikea vapaus on vapaus olla tekemättä syntiä!**

Alkoholin käyttö ei ollut enää tuomittavaa, vaikka nuorempana Erkki oli tässä suhteessa ollut ehdoton (Sisko Latvus, Erkki Leminen armon matkamies, s.226).

”Päästessään 70-luvun jälkipuoliskolla vammansa vuoksi sotainvalidien kuntoutusleirille hän innostui uudelleen nuoruutensa rakkaasta harrastuksesta, humppaamisesta, ja pyörähteli itsensä kuntoilupäivän päätteeksi usein tanssilattialla hikeen. Vanhempiansa tavoin hän oli erinomainen tanssija. Tällainen meno oli kuitenkin maallikkosaarnaajan leimalla varustetulle miehelle ennenkuulumatonta, eivätkä monetkaan asiasta perillä olevat katsoneet sitä suopein silmin”(226).

”Vaikka hänen vapautunutta käyttäytymistään paheksuttiinkin, hän ei voinut enää palata normeihin, jotka näki vastakohtina armon evankeliumille” (227).

*”Nyt hän löysi myös **yhteisen kaikupohjan körttien kanssa** ja oli valmis veisaamaan näiden lailla: `Ei sateet, salamatkan, ei liekit palavatkaan sen aatamillisuutta voi muuttaa – luoda uutta.` Tällainen ajattelu edusti hänelle `tosiluterilaista raadollisuuden realismia`, jossa tarvittiin paljon Kristusta” (228).*

”Ansaitsemattoman armon sanoma, jota hän viimeiset vuosikymmenet julisti, sai toisaalta myös arvostelua osakseen. Joidenkin mielestä hän ei enää sanonut syntiä synniksi niin kuin olisi pitänyt.

*‘He odottavat varmaan, että keskikalja, kuvaruutu, tanssi ja rakastelu tulisivat totisesti teillatiksi ja tuhat muuta luetelluksi’, hän puolustautui arvostelijoita vastaan. Näitä luettelijoita oli hänen mielestään jo tarpeeksi. ‘Syntien emo’ oli hänestä rakkaudettomuus, ja sen hän suostui jopa puheissaan mainitsemaan. Häntä syytettiin myös halvan armon julistamisesta. ‘He odottavat varmaan, että joka toisessa sanassa olisi laki ja joka toisessa armo, toisessa kädessä kirves, toisessa sideharsopakkaus’, hän veisteli. Itse hän halusi pysyä tiukasti linjalla, jota nimitti paavalilais-luterilaiseksi” (229). – **Kyllä Paavalia ja Lutheria on perin työlästä saada Lemisen ilmeisen antinomistisen linjan taakse. Paavalin teologiaan tulee iso lovi, jos siitä otetaan pyhitys pois.***

”Jos Jumala todella rankaisee ja kostaa sellaiselle, joka ei täytä kymmenen käskyn lakia eikä pysty täydellisesti pitämään rakkauden käskyä, niin kuka silloin kestää?” (230).

”Hän oli valmis arvostelemaan kipakasti kaikkea näkemäänsä pinkokristillisyyttä, mutta heittäytyi aina täysin voimin ahdistuneen ja kiusatun syntisen puolelle” (230).

”Pahin uskovien ihmisten hirttäjä on se ajatus, että nyt kun olen saanut Jumalan Hengen, minun on valettava niin että tämän vaellukseni kautta kelpaan Jumalalle. Jumalalle on suuri työ saada hurskas uudestisyntynyt taas syntiseksi, sillä me haluaisimme edes nyt maksaa, kun ollaan uskovaisia” (230-231).

Lemiselle ei ole kirkastunut lain merkitys Kristuksen tykö ajajana! Leminen pyrki ensin epätoivoisesti tulemaan lain kautta vanhurskaaksi, kun se ei onnistunut, hän hylkäsi koko pyhityksen tien! Leminen ei koskaan päässyt tuntemaan raamatullista totuutta: KRISTUS, MEIDÄN PYHITYKSEMME (1. Kor.1:30). Kristus on ”lain loppu”. **Armo vierottaa synnistä.** Armon saamisen edellytykset: 1. Syntien tunnustus. 2. Syntien hylkääminen (Snl.28:13; Joh.8:11). Tämä totuus tuodaan selvästi esille myös **Kalliissa hunajanpisarassa.**

Avartumisen myötä Erkki läheni yleiskirkollista sakramenttinäkemyä. Lapsi uudestisyntyy hänen mukaansa kasteessa: *”Mutta olemmeko me sitten aina Kristuksessa? Kyllä! Meidät on jo kasteessa häneen istutettu” (231).*

”Nyt hän alkoi entistä enemmän korostaa ehtoollispöytää syntisten paikkana. Kysymys oli tuhlaajapojan juhla-ateriasta” (232).

Kristuksen sisällinen tunteminen

”Pari päivää myöhemmin miettiessään olemistaan hän tuns, että pahemmaksi hän vain tais itse aina muuttua, ja sen vuoksi paras asia hänen elämässään olikin ‘Vapahtajan n.s. sisällinen tunto’” (235).

Tähän seppä **Högmanin** Paavo Ruotsalaiselle sanomaan sanaan viitataan varsin usein: ”Yksi sinulta puuttuu ja sen mukana kaikki: Kristuksen sisällinen tunto.” - On outoa, että myös Leminen haluaa ottaa tämän teologiansa tueksi. Kuitenkin Högman (ja yleensä vanha herännäisyys) nojautui Kalliiseen hunajan pisaraan ja sieltä ei millään tavalla saa tukea Lemisen pyhitysteologialle, jossa synnin kanssa eletään sulassa sovussa. Tuossa pienessä kirjassa tuomitaan selvästi sekä synnissä että omassa vanhurskaudessa eläminen. Kuinka synnin suosiminen ja sen kanssa sulassa solussa eläminen voi viedä Kristuksen sisälliseen tuntemiseen – mahdotonta. Tällöinhän Kristuksesta tehdään **synnin palvelija**, Gal.2:17. Samoin, jos synnissä eläminen merkitsee yhä suurempaa armoa, kumoutuvat Paavalin sanat:

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, **kuinka me vielä eläisimme siinä?**” (Room.6:1-2)...

”(17.12.83)...*On kuulemma tullut joitakin ilmiantoja, joiden perusteella päättivät panna minut puhekieltoon. Ilmiannot koskevat elämäntapojani viinan, tanssin ja naisten tiimoilta. Mitäkö vastasin?! Sanoin olevani kaikissa noissa syyllinen. En puolustellut enkä sen enempää kommentoinut*” (273-274)...

Leminen läheni nyt yleiskirkollisuutta ja myös sakramentaalisuutta. Kaste ja ehtoollinen saivat kirkolliset painotukset. Kasteesta tuli uudestisyntymisen paikka. Uskonvanhurskaus oli vaihdettu sakramenttivanhurskauteen.

Muutos ilmeni myös siinä, että Leminen löysi ”**kerran pelastettu – aina pelastettu**” -opin. Näin avartunut Erkki kirjoittaa: ”*Kun joku julistaja väitti kaitaa tietä kuin katon harjaksi, Erkki ei voinut hyväksyä ajatusta, vaan sanoi kääntävänsä tuon harjan toisinpäin, v-kirjaimeksi. 'Kaikki viettää kohti keskustaa, Kristusta. Tältä tieltä ei voi pudota', hän vakuutti*” (228). –Tämä oppi on tietysti välttämätön takaamaan synnissä elävänkin uskovon taivaaseen pääsyn.

ERKKI LEMISEN PERINNÖN JAKAJAT

Rovasti **Olavi Peltola** tunnustaa Erkki Lemisen hengenheimolaisekseen. Peltola oli aikaisemmin Lähetisyhdistys Kylväjässä ja hän on ollut luennoimassa mm. **Suomen Raamattuopistossa** ja **Suomen teologisessa instituutissa** (STI). Nykyisin Peltola kuuluu järjestöön, jonka nimi on **Evankeliumin Opintoyhdistys ry.**

Tässä järjestössä toimivat: Per-Olof Malk, Petri Malk, Olavi Peltola, Sakari Pöyhönen, Paavo Suihkonen, Juhani Aitomaa, Paavo Lievonen (Juurikasvu-julkaisut), Maire Lyytinen (Kaavi).

Piispa **Wille Riekkisenkin** teologiaan on löydettävissä yhtymäkohta: Riekkinenhän nimenomaan korostaa seurakuntaa ”syntisten yhteisönä” ja kavahtaa kaikkea jakoa seurakuntalaisten kesken. Leminenkin uskonelämänsä alkuaikoina ”harrasti jakoa” mutta avarruttuaan hän ei enää halunnut sitä tehdä – oli vain yksi harmaa lauma.

JONAS LAGUS

”**Äärimmäisen tarkasti olen tutkinut uskovaisten kristittyjen jälkeensä jättämiä kirjoituksia, eikä yhdessäkään niistä, mitä olen käsiini saanut, ole vielä maailman huveja hyväksytty. Kaikki ne ovat olleet Nohrborgin kanssa samaa mieltä siitä, että nämä huvit tekevät helvetin tien suloisemmaksi kuin se muuten olisi. Se, jolle Jeesuksen ystävän salattu elämä Jumalassa on tuttua, tietää hyvin, kuinka kerrassaan vastenmielisiä hänelle maailman ilot ovat**” (Evankeliumin ääni, ss.102-103).

ENNEN – NYT - ELÄMÄ

Uskoontulo merkitsee täydellistä suunnan muutosta. Tuhlaajapoika on tästä hyvänä esimerkkinä (Luuk.15).

Uudestisyntymiseen liittyy kiinteästi ihmismielen uudelleen suuntautuminen, jota alkukielessä kuvataan sanalla ´metanoia` ja tarkoittaa täydellistä mielenmuutosta, entisen hylkäämistä ja

kääntymistä pimeydestä valkeuteen. Viron kielessä tämä onkin sanottu lyhyesti ja osuvasti; ympärpyöräys.

1. Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne,
2. **joissa te ennen vaelsitte** tämän maailman menon mukaan, ilmvallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa,
3. joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin (Ef.2:1-3).

LIHAN MUKAAN ELÄMISTÄ

Ennen uskoontuloaan ihminen eli ”lihan mukaan”, mutta nyt se ei enää käy.

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat, **ja ei vaella lihan, vaan Hengen jälkeen**” (Room.8:1; Biblia).

”Sillä **jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman**; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (Room.8:13).

ÄLÄ KATSO TAAKSESI

On vaarallista katsoa taakseen maailman riemujen suuntaan ja muistella Egyptin herkullisia lihapatoja.

23. Aurinko oli noussut, kun Loot saapui Sooriin.
24. Ja Herra antoi sataa Sodomian ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulta, Herran tyköä taivaasta,
25. ja hävitti nämä kaupungit ynnä koko lakeuden sekä kaikki niiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvullisuuden.
26. Ja Lootin vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin **hän muuttui suolapatsaaksi**. (1. Moos.19:23-26).

”Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan **ja katsoo taaksensa**, ole sovelias Jumalan valtakuntaan”. (Luuk.9:62).

ILOA TARVITAAN

Ihminen tarvitsee iloa. Sitä täytyy jostakin saada. Kääntymätön saa sitä viinasta ja tanssista ja muusta syntielämästä. Uudestisyntymisessä saadaan uusi sydän, joka ei näihin iloihin tyydy. Ihminen on voinut tulla jonkinlaiseen uskoon, mutta ei ole saanut Herran yhteydessä iloa. Hänen uskonsa on silloin epätervettä. Tämä liittyy pyhityselämään. Ei ole iloa Herrassa, maailma vetää takaisin – vaarallinen tila. Tällainen ihminen menee helposti maailmaan takaisin.

”Herra on minun paimeneni, **ei minulta mitään puutu**” (Ps.23:1).

25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, **en minä mistään maan päällä huoli**.
26. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti.
27. Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat.

28. Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi. (Ps.73:25-28).

Wesley sanoi, kun häntä ja hänen kannattajiaan syytettiin harhaoppisuudesta: ”Se parhaiten todistaa, että me olemme oikeassa, jos meidän seurakuntamme jäsenet ovat onnellisia kristittyjä.” (E.J. Honkanen, Hengen uudistus).

”Ei mikään niin voi virvoittaa, En muusta iloani saa, Ei autuutta saa suurempaa kuin minkä Jeesus lahjoittaa”(Vvk.299:1).

KRISTINUSKON AINUTLAATUISUUS

Uskova ei saa palata takaisin syntielämään, mutta hän ei saa myöskään palata entiseen uskontoonsa. Kaikilla ihmisillä on jokin uskonto ja jokin jumala. On huomattava, ettei kristinusko kuulu lainkaan uskontojen kategoriaan. Se merkitsee elävää orgaanista yhteyttä Kristukseen. *”Kristilliselle kirkolle annettu lähetyskäsky (Matt.28:19, vrt. myös Ps.2:8; 72:8 jne.) on luonteeltaan kauttaaltaan universaalinen ja kieltää näin ollen kaikilta muilta uskonnoilta olemassaolon oikeutuksen. Siihen liittyy perustelu, että kaikki uskonnot kristinuskoa lukuun ottamatta jättävät ihmiset pimeyteen ja saatanan valtaan (Apt.26:18) (Pieper, Kristillinen dogmatiikka, s.7).*

HEBREALAISKIRJEEN SANOMA

Kirje varottaa juutalaiskristittyjä kahdesta paluusta:

1. Paluusta takaisin juutalaisuuteen. Kiusaus tähän oli suuri. Juutalaiset kristityt olivat joutuneet painostuksen ja vainon kohteiksi. Kristinusko oli uskonto, jota valtio ei hyväksynyt – laiton uskonto. Juutalaisuus sen sijaan hyväksyttiin. Kun kristittyjä vainottiin, juutalaisilla oli ”takaportti”: palaaminen takaisin juutalaisuuteen. Lisäksi juutalainen loistokas jumalanpalveluselämä viehätti. Edelleen he voivat sanoa menevänsä **saman Jumalan, Jeesuksen Isän, luo**. Mutta hinta paluulle oli se, että **he julkisesti kielsivät uskonsa Jeesukseen**.

Kirjeen kirjoittaja varottaa vakavasti tästä paluusta. Se tietäisi kaiken menetystä. Pelastus olisi silloin kadotettu. Palaamalla takaisin synagogaan kristityt kääntäisivät selkensä **SEKÄ KRISTUKSELLE ETTÄ JUMALALLE!** Samalla tehtäisiin ”synti Pyhää Henkeä vastaan”. Edelleen: paluuta ei enää olisi.

2. Paluusta takaisin entiseen syntielämään. Kun ihminen on uudestisyntynyt ja ”maistanut tulevan maailmanajan voimia”, hänen paluunsa syntielämään olisi kohtalokasta. Tämä koskee samalla tavalla sekä juutalais- että pakanakristittyjä. **Kehotus on sekä myönteinen että kielteinen: ”Älkää menkö takaisin!” ”Jatkakaa tiellä jolla jo olette!” Älkää pysähtykö, älkää katsoko taaksenne!**

MIKSI KYTKENTÄ?

Miksi palaaminen juutalaisuuteen ja syntiasia kytketään heprealaiskirjeessä toisiinsa?

Juutalaiskristityt voivat luopua Kristuksesta ja kristinuskosta ja palata vanhan liiton seremonioihin. Mutta he eivät voi palata vanhan liiton pelastusmekanismiin. Siinähan pelastus tuli ”härkain ja kauristen veren kautta” (10:4). Vaikka itse asiassa näitä uhratessa synnit vain siirrettiin kohti Golgataa, jossa ne säilytettiin Jeesuksen kannettavaksi (Jes.53:6). **Vanhan liiton pelastustie oli lakkautettu.** Kun kristitty juutalainen hylkää Kristuksen ja palaa vanhaan liittoon, hän pelastuksen

suhteen putoaa ”tyhjän päälle”: hän on hylännyt uuden liiton pelastuksen ja vanhan liiton pelastus taas ei ole enää voimassa. **Toivoton tilanne!** ”ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä” (10:26).

Juutalaisuuteen palavan syntikysymys jää ratkaisematta. Hän jää synteihinsä. **Vanhaan liittoon palaaminen merkitsee sekä juutalais - että pakanakristitylle kuolemaa.** Se on SUUREN PELASTUKSEN halveksimista, hylkäämistä ja ylenkatsomista: ”kuinka me voimme päästä pakoan, jos emme välitä tuosta niin **suuresta pelastuksesta**, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille” (Hepr.2:3).

26. Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, **niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä,**

27. vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.

28. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:

29. kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! (Hepr.10:26-29).

1. Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa,

2. **silmät luotuna uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen**, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.

3. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. (Hepr.12:1-3).